

Pro-Palestijnse protesten kunnen zegen zijn voor Trump en Wilders

Posted on 15 mei 2024 by Harrie Verbon

In 1969 ging ik studeren aan de gereformeerde Vrije Universiteit (VU) in Amsterdam. Het zou meer voor de hand hebben gelegen als ik als katholieke jongen naar de toenmalige gemeentelijke universiteit (GU) was gegaan. Die universiteit vond ik echter te radicaal links.

Vlak voor ik ging studeren waren er namelijk aan de GU grootschalige studentenprotesten geweest met de Maagdenhuisbezetting als slotstuk. Radicale studenten hielden dit bestuurscentrum van de universiteit vijf dagen lang bezet. Zij wilden voor studenten meer zeggenschap in het bestuur. Die kregen ze uiteindelijk van de wetgever, hoewel begin jaren 1990 de toenmalige minister van Onderwijs Jo Ritzen (PvdA) die medezeggenschap grotendeels weer afschafte.

Aan de Vrije Universiteit leken orde en rust te

heersen

In mei 1969 werden de bezetters echter eerst nog uit het Maagdenhuis verwijderd door de politie. Dat was mooi, maar voor mij toch geen geruststelling. Ik wilde niet bij een universiteit horen waar studenten de universiteit plat kunnen leggen. Ik wilde economie studeren zodat ik – en dat geloofde ik echt – de wereld zou kunnen helpen. Maar het waren wel de jaren '60 met studentenprotesten in de hele westerse wereld, tegen autoritair bestuur en tegen de oorlog in Vietnam. Ook toen ging de beschuldigende vinger naar het land – de VS – dat de oorlog niet begonnen was.

Volgens Eduard Bomhoff op *Wynia's Week* ging het er toen bij bezettingen gemoedelijk aan toe. Het is maar net wat je gewend bent. Ik vond het toen dreigend genoeg voor mijn gemoedsrust. Dus ik ging naar de gereformeerde VU, want daar heerste orde en rust. Dan nam ik het bidden voor het college wel op de koop toe. Wat ik niet wist was dat er aan de VU inmiddels ook radicaal-linkse studenten rondliepen. Wat ik ook niet wist was dat er ook veel gereformeerde niet capabele hoogleraren waren. Van sommige van die hoogleraren kreeg ik college en ik begon me af te vragen of economie wel de goede studiekeuze was.

Maar ook de VU kon niet achterblijven bij de tijdgeest. Vanaf midden jaren 1970 begon de kwaliteit van onderwijs en onderzoek steeds belangrijker te worden. Bij benoemingen van hoogleraren en docenten aan de VU werd minder op geloof en meer op kwaliteit gelet. Dat sloeg ook op een of andere manier op studenten over.

Zeker sinds de jaren 1990 wilden studenten eenvoudigweg een opleiding volgen die toegang tot een mooie baan zou geven. Als docent aan de Universiteit van Tilburg heb ik het vanaf 1990 dan ook nauwelijks meegemaakt dat studenten tijdens college verhitte discussies begonnen over politiek brandende kwesties. Mijn vak – openbare financiën – gaf daar voldoende aanleiding toe: asielmigratie, overheidsschuld, betaalbaarheid ouderdomspensioen, enzovoort.

Studenten zijn niet erg consistent

Maar nu is dus opeens de geest van de jaren 1960 weer terug. Zoals toen aan alle universiteiten de gemoederen van studenten verhit raakten door de oorlog in Vietnam, zo is nu de oorlog in Gaza reden voor grootscheepse studentenprotesten

tegen Israël. In de jaren 1960 waaiden de Vietnam-protesten over uit de VS. Zoiets geldt nu ook voor de pro-Palestijnse protesten. Begonnen aan de campussen op de VS hebben ze zich als een epidemie over de westerse wereld verspreid. In Nederland zijn inmiddels alle universiteiten door die epidemie aangetast.

Op mijn blog heb ik laten weten niet erg opgetogen te zijn over het onderscheidingsvermogen van de studenten. Het schijnt niet tot ze door te dringen dat, ondanks alles, Israël de enige democratie in het Midden-Oosten is. Bovendien begrijpen ze niet dat Hamas nog steeds uit is op de vernietiging van Israël. Er bestaat ook een grote inconsistentie in de mening van de protesterende studenten. Zij zijn ook vaak – misschien altijd – mensen die asielzoekers in Nederland steunen. Die asielzoekers zijn bij veel mensen in Nederland niet erg welkom.

Datzelfde gold voor de Joden die al voor de Eerste Wereldoorlog naar Palestina emigreerden. De Arabieren ter plaatse zaten niet op de Joden te wachten en wilden ze het liefst met geweld verdrijven. Dat geweld hebben de Arabieren nooit afgezworen. Zo steunen de studenten door hun protesten een houding tegen immigranten die ze in Nederland zouden afkeuren.

Hamas heeft geen belang bij vrede

Het onderscheidingsvermogen van de studenten die in de jaren 1960 protesteerden tegen de Amerikanen was ook niet erg groot. De Amerikanen probeerden Zuid-Vietnam vrij van communisten te houden. Dat deden ze, inderdaad, niet altijd even zachtzinnig. Bovendien mislukte het, zoals we nu weten.

Israël probeert het land en omliggende gebieden vrij van de terreurgroep Hamas te maken. Hamas heeft namelijk laten blijken geen enkel belang bij vrede in het Midden-Oosten te hebben. De terreurgroep heeft ook te veel vrienden in duivelse staten als Iran en Syrië. Je mag daarom ook vrezen dat Israël op een of ander moment onder de voet zal worden gelopen als de hulp van het Westen, misschien mede onder druk van de studentenprotesten, wegvalt.

Maar er is nog een andere reactie denkbaar waar ook de krant *The Guardian* op 29 april op wees. In de VS kregen in de aanloop naar de presidentsverkiezingen van 1968 vooral de Democraten te maken met de studentenprotesten. Tijdens de Nationale Conventie van de Democraten in Chicago dat jaar leidden demonstraties tot een gewelddadig politieoptreden dat live op televisie te aanschouwen was. Maar

het betekende niet dat het publiek sympathie kreeg voor de demonstranten. Integendeel, een overgrote meerderheid van de bevolking in de VS keurde het harde politieoptreden goed. De protesten werden wel geassocieerd met de Democraten, maar niet met de Republikeinen. De 'zwijgende meerderheid' koos later dat jaar de republikein Richard Nixon tot president.

Proteststem

De pro-Palestina-acties brengen president Joe Biden daarom in een onmogelijke positie. Als hij Israël onverkort blijft steunen, zal hij de steun verliezen van Democraten aan de linkerzijde. Als hij gehoor geeft aan de roep van de protesterende studenten om Israël te boycotten, raakt hij de rechterzijde kwijt aan Donald Trump. De studentenprotesten kunnen daarom nog wel eens als een vermomde zegen voor Trump uitpakken.

Iets dergelijks kan hier ook gebeuren. Wilders heeft al gezegd dat om dit soort studentenacties mensen PVV zijn gaan stemmen. Het lijkt mij niet onmogelijk. Mocht de formatie mislukken en nieuwe verkiezingen nodig zijn, dan zou ik misschien ook wel een proteststem willen uitbrengen om de kortzichtigheid van de actievoerders te veroordelen.

Harrie Verbon *was hoogleraar openbare financiën aan de Universiteit van Tilburg. Zijn artikelen verschijnen regelmatig in Wynia's Week.*

De donateurs vormen het fundament *van* **Wynia's Week***. U maakt het als donateur mogelijk dat ons online magazine 104 keer per jaar verschijnt.* **Doneren kan op verschillende manieren***, kijk* ***HIER****. Alvast hartelijk dank!*